

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/129/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6723202582
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:6723202582.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členiek senátu JUDr. Miriam Štillovej a Mgr. Silvie Tisovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: E. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, dieťa rodičov, matka: M. Z., rod. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXX/X, XXX XX U., zastúpená JUDr. Gabrielou Trnkovou, advokátkou so sídlom Námestie SNP 75/26, 960 01 Zvolen, IČO: 52 518 639 a otec: O. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XXX, XXX XX L., zastúpený JUDr. Ľubomírom Ivanom, advokátom so sídlom Námestie SNP 41, 960 01 Zvolen, IČO: 42 197 821, o návrhu otca na zníženie výživného pre maloleté dieťa a o vzájomnom návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, č. k. 10P/161/2023-122 zo dňa 02.08.2023, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom č. k. 10P/161/2023-122 zo dňa 02.08.2023 Okresný súd Zvolen (ďalej aj „súd prvej inštancie“) vo výroku I. návrh otca na zníženie výživného zamietol, vo výroku II. rozhodol, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého E. Z. sumou 240 eur mesačne, a to tak, že výživné splatné na mesiac dopredu je otec povinný poukazovať vždy do 15. dňa v mesiaci, na ktorý sa výživné poskytuje k rukám matky maloletého, vo výroku III. v prevyšujúcej časti návrh matky na zvýšenie výživného zamietol, vo výroku IV. týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 08.11.2018 č. k. 37P/168/2018-82, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.11.2018 v časti týkajúcej sa vyživovacej povinnosti otca voči maloletému E. Z., vo výroku V. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3, § 65 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 zákona č. 35/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „zákon o rodine“).

V odôvodnení poukázal na to, že naposledy o výške výživného na maloletého bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 08.11.2018, ktorým súd určil vyživovaciu povinnosť otca voči maloletému E. vo výške 200 eur mesačne. Otec maloletého si v tom čase plnil dobrovoľne vyživovaciu povinnosť vo výške 200 eur mesačne aj na ďalšieho syna. Otec maloletého sa návrhom doručeným súdu 19.06.2023 domáhal zníženia výživného na sumu 90 eur mesačne, počnúc 20.06.2023. Odôvodňoval to zmenou pomerov na jeho strane, a to že mu pribudla od 19.02.2021 vyživovacia povinnosť na maloletého U. a dňa 25.04.2021 ukončil pracovný pomer v spoločnosti, v ktorej pracoval. V súčasnej dobe je na materskej dovolenke. Dňa 27.07.2023 matka vzniesla protinávrh na zvýšenie výživného na maloletého na sumu 250 eur. Súd prvej inštancie v odôvodnení dospel k záveru, že zníženie výživného na maloletého požadované otcom nie je dôvodné a naopak zvýšenie výživného na maloletého požadované matkou je čiastočne dôvodné a toto zvýšil na sumu 240 eur mesačne. V

prevyšujúcej časti návrh na zvýšenie výživného, čo do výšky, ako aj času zamietol, keďže primárne sa zmena pomerov týkala nástupu maloletého na strednú školu. Výška priemerných mesačných výdavkov týkajúcich sa maloletého bola ustálená súdom na sumu 480 eur s tým, že súd zaviazal otca maloletého prispievať na jeho výživu sumou 240 eur, čo po odpočítaní sumy rodinných prídavkov, ktoré poberá matka vo výške 60 eur zodpovedá povinnosti otca podieľať sa na jeho nevyhnutných výdavkoch v rozsahu cca 3/5. Pokiaľ išlo o otca maloletého, súd prvej inštancie jednoznačne zastal názor, že je v jeho schopnostiach a možnostiach prispievať na jeho výživu touto súdom určenou sumou. Vo vzťahu k nemu uplatnil princíp potenciality príjmov, t. j. príjmov, ktoré povinný potencialne mohol vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania, atď. dosiahnuť. Otec maloletého formou dohody bez uvedenia dôvodu ukončil pracovný pomer v predchádzajúcom zamestnaní, kde pracoval ako vodič nákladnej dopravy a súd prvej inštancie zastáva názor, že by v obdobných pracovných pozíciách mohol dosahovať príjem otca maloletého cca 1 500 eur až 1 600 eur brutto, t. j. po odpočítaní daňových a odvodových povinností cca vo výške 1 200 eur netto. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na to, že maloletý U. ktorému otec maloletého poskytuje osobnú celodennú starostlivosť a poberá len predmetný rodičovský príspevok, je vo veku 2,5 roka, a preto by podľa názoru súdu prichádzalo do úvahy jeho umiestnenie v predškolskom zariadení. Súd prvej inštancie to musel vyhodnotiť ako istý nadštandard voči jednému z maloletých detí a takúto skutočnosť nepovažoval za dôvod na zníženie výživného pre ďalšie maloleté dieťa. Pokiaľ by sa aj otec maloletého zamestnal, nemalo by to vplyv na jeho ďalšie poberanie rodičovského príspevku, ktorý by mohol použiť práve na pokrytie výdavkov v súvislosti s návštevou maloletého U. v súkromnom predškolskom zariadení. Súd prvej inštancie nemal preukázané, že by na strane otca došlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie jeho vyživovacej povinnosti voči maloletému, nijakým spôsobom nepreukázal ani tvrdený nepriaznivý zdravotný stav, ktorý by mu znemožňoval zamestnať sa, resp. podnikáť a dosahovať príjem, z ktorého by bol schopný plniť si vyživovaciu povinnosť v súdom určenej výške. Zároveň súd prvej inštancie prihliadal aj na fakt, že otcovi zanikla vyživovacia povinnosť k inému jeho synovi (bratovi maloletého E.), ktorú mal v čase pôvodného rozhodnutia súdu o výživnom vo výške 200 eur mesačne. Naopak súd prvej inštancie mal za to, že na strane maloletého došlo k podstatnej zmene pomerov, došlo k zvýšeniu výdavkov na neho v súvislosti s rastom životných nákladov za rozhodné obdobie, t. j. v posledných 4 rokoch o minimálne 20 % a tiež podstatné zvýšenie výdavkov na maloletého súvisí s jeho nástupom na strednú školu do J.. Na základe uvedeného potom súd prvej inštancie túto zmenu pomerov premietol do výšky zvýšeného výživného na maloletého o sumu 40 eur pre otca maloletého, t. j. každý z rodičov by sa mal na zvýšených výdavkoch týkajúcich sa maloletého podieľať približne v 1/2. Pokiaľ išlo o čas, od kedy súd výživné na maloletého zvýšil, súd prvej inštancie nespochybňuje, že zmena pomerov na strane maloletého, pokiaľ ide o nárast spotrebiteľských cien tovarov a služieb, nastala už skôr, avšak pokiaľ ide o zvýšenie výdavkov v súvislosti s nástupom maloletého na strednú školu, reálne vzrastú tieto výdavky od septembra 2023.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec. V odvolaní dôvodil ust. § 389 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne zmenil tak, že jeho návrhu na zníženie výživného vyhovie a protinávrh matky na zvýšenie výživného v celom rozsahu zamietne. V odôvodnení odvolania uviedol, že jeho bývalý zamestnávateľ - spoločnosť Trans - Wood, s. r. o. voči nemu neplnila svoje záväzky vyplývajúce z pracovnej zmluvy, danú situáciu musel riešiť formou súdneho sporu a prostriedkami trestného práva. Poukázal na to, že jeho odchod zo zamestnania preto nebol dobrovoľný. V rámci odvolania ďalej namietol výdavky na maloletého na jeho stravu v domácnosti, výdavky súvisiace s jeho nástupom na strednú školu, s tým, že ich nepovažuje za tak vysoké, ako sú prezentované matkou. Počítač vhodný na študijnú činnosť je možné napr. na internetovom obchode zadovážiť si za sumu 300 eur, čo bude postačujúce k študijnej činnosti maloletého. Rovnako okrem potreby pracovného oblečenia a spevnenej obuvi otec maloletého neviduje, že by sa vyžadovalo ešte niečo pre žiaka uvedeného odboru špeciálne. Maloletý skôr potrebuje jednorazovú finančnú pomoc na zakúpenie kníh a zošitov. Čo sa týka lyžiarskeho výcviku a plaveckého kurzu, otec maloletého uvádza, že nejde o povinné podujatia. Tieto podľa otca predstavujú plytvanie finančnými prostriedkami matkou maloletého. Otec maloletého uvádzal, že ak nedôjde k zníženiu jeho vyživovacej povinnosti, tak by minimálne mala zostať zachovaná na doterajšej sume 200 eur, s čím súhlasil aj kolízny opatrovník maloletého. Ohľadom zdravotného stavu otec maloletého uviedol, že v zmysle posledného vyšetrenia vykonaného v Národnom onkologickom centre, gastroenterologickom oddelení dňa 24.08.2023 je evidentné, že diagnóza bola stanovená na karcinóm

in situ žalúdka, a v súčasnosti nie je otázkou či sa chce alebo nechce podieľať otec maloletého na jeho výžive vo zvýšenej miere, ale či sa vôbec dožije najbližších Vianoc.

3. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil skončenie pracovného pomeru otca ako bezdôvodné. Z dôkazov, ktoré predložil otec, konkrétne uznesenie o zastavení trestného stíhania zo dňa 17.02.2021 (asi nesprávne datované, malo byť 2022) vyplýva, že otec podal trestné oznámenie na zamestnávateľa za nevyplatenie mzdy za mesiac apríl 2021, ktorá sa stala splatnou až dňa 30.05.2021, teda viac ako mesiac po tom, čo otec pracovný pomer skončil dohodou. Nie je možné, aby otec ukončil pracovný pomer so zamestnávateľom z dôvodu, ktorý nastal dávno po skončení jeho pracovného pomeru. Podobne je to aj s nevyplatenou mzdou za mesiac marec 2021, ktorej splatnosť nastala až dňa 30.04.2021, čiže tiež po dni skončenia pracovného pomeru otca. Za skutočný dôvod na skončenie pracovného pomeru otca, ako aj to, že otec nastúpil so svojím najmladším synom na materskú a rodičovskú dovolenku, je podľa názoru matky to, že boli voči otcovi vedené exekúcie. Otec namieta matkou tvrdený výdavok na stravu maloletého vo výške 150 eur mesačne. Pri súčasných cenách potravín rozpočtu 5 eur denne pri cca 30 dňoch v mesiaci (+ 1,33 eur rozrátané aj na obedy len v sume 40 eur mesačne) je tak akurát, aby dieťa nebolo hladné. Matka ďalej uviedla, že škola oznámila minimálne požiadavky na výkonnosť počítača, ktorý potrebuje maloletý predovšetkým na odborné vzdelávanie. Lyžiarsky výcvik a plavecký kurz sú štandardné a nie luxusné aktivity pre žiakov, ktoré podporujú ich psychický a fyzický vývoj, ale výrazne aj ich sociálny aspekt pre tvorbu a utužovanie medziľudských vzťahov so spolužiakmi. Výdavky matky s lyžovaním syna súvisia s trávením voľného času matky so synom. Súd prvej inštancie správne prihliadal pri rozhodovaní o rozsahu vyživovacej povinnosti otca k tomu, že otec sa o syna osobne vôbec nestará, a teda nemá žiadne náklady navyše. K zdravotnému stavu otca sa matka vyjadrovať bližšie nebude, diagnóza karcinóm in situ žalúdka, ktorú tvrdí otec, je podľa jej názoru diagnózou, ktorá ho bude sprevádzať celý život i napriek tomu, že choroba bola/je v remisii, pretože ju v minulosti prekonal. Nález podľa lekárskej správy, ktorú predložil otec, ešte nemusí znamenať návrat rakoviny a prechodná práceneschopnosť po operácii ešte neznamená pokles schopnosti otca pracovať. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

4. Otec v odvolacej replike k vyjadreniam matky maloletého zopakoval skutočnosti už uvádzané v podanom odvolaní. Nové skutočnosti neuviedol.

5. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu nevyjadril.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 3 ods. 5 písm. a) Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), preskúmal vec v intenciách ust. § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 2 ods. 1 CMP rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

7. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhom uplatnených požiadaviek, odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil. S poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia a odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku súdu prvej inštancie.

9. Predmetom konania na súde prvej inštancie bolo rozhodovanie o návrhu otca na zníženie výživného v spojení so vzájomným návrhom matky na zvýšenie výživného otca pre maloletého. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol o zvýšení bežného výživného otca pre maloletého zo sumy 200 eur na sumu 240 eur s účinnosťou od 01.09.2023. Predmetom odvolacieho konania s poukazom na dôvody otca predostreté v odvolaní bolo posúdiť, či boli splnené podmienky na zvýšenie výživného pre maloletého v rozsahu určenom súdom prvej inštancie. Odvolacie námietky otca smerovali proti výške výživného

z dôvodu nepreukázania výdavkov na maloletého a nezohľadnenia skutočnosti, že otec má zdravotné problémy.

10. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa otcom v odvolaní namietaných skutočností je vyčerpávajúce, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská účastníkov k prejednáwanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že sa otec s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje, ešte neznamená, že závery v ňom obsiahnuté nie sú správne. Súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré návrh otca na zníženie výživného zo sumy 200 eur mesačne na sumu 90 eur mesačne počnúc dňom 20.06.2023 zamietol a zároveň rozhodol o zvýšení výživného na základe návrhu matky na maloletého zo sumy 200 eur na sumu 240 eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2023. Odvolací súd pre potrebu vysporiadania sa s odvolacími námietkami otca dopĺňa nižšie uvedené.

11. Podľa § 26 zákona o rodine ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

12. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

13. Procesné zásady určujú, že pre rozhodovanie súdu je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozhodnutia (§ 217 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP). Súd teda nemôže prihliadať na skutočnosti, ktoré možno očakávať alebo ktoré nastanú po vyhlásení rozhodnutia.

14. Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania súd prvej inštancie správne konštatoval, že v danej veci sú splnené podmienky pre čiastočné zvýšenie výživného, keď rodič má povinnosť prispievať na výživu dieťaťa až do času, kým dieťa nie je schopné samé sa živiť. Od posledného rozhodovania o výživnom uplynulo dlhšie časové obdobie, t. j. 4 a 1 roka, a už len samotným uplynutím doby došlo objektívne k podstatnej zmene pomerov na strane maloletého, kedy prirodzene vzrástli jeho potreby na bežné životné náklady. Maloletý v čase posledného rozhodovania o výživnom navštevoval druhý stupeň základnej školy, v čase rozhodovania súdu prvej inštancie mal nastúpiť na strednú školu od 01.09.2023 mimo miesta bydliska. S uvedeným sú notoricky známe spojené zvýšené výdavky na poplatky v škole, stravovanie, vzdelávanie, cestovanie do školy. Bez pochybností totiž nielen nástup na strednú školu sa dôvodne spája s podstatným zvýšením výdavkov na dieťa a takúto zmenu aplikačná prax súdov všeobecne akceptuje ako dôvod na zmenu rozhodnutia o výživnom.

15. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie nebolo preukázané, že by na strane otca došlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie jeho vyživovacej povinnosti voči maloletému E. Pokiaľ ide o ďalšiu vyživovaciu povinnosť na maloletého U., súd prvej inštancie správne prihliadol na skutočnosť, že otcovi zanikla vyživovacia povinnosť k inému jeho synovi (bratovi maloletého E.), ktorú mal v čase pôvodného rozhodnutia súdu o výživnom.

16. Súd prvej inštancie správne uplatnil princíp potenciality príjmu osoby povinnej platiť výživné, teda otca maloletého E., keď konštatoval, že je v jeho schopnostiach a možnostiach prispievať na jeho výživu súdom určenou zvýšenou sumou.

Čo sa týka odvolacieho dôvodu, ktorý konštatoval otec maloletého v odvolaní a následne aj v replike k vyjadreniu matky o tom, že mu bola stanovená závažná diagnóza, o čom predložil lekársku správu z Národného onkologického ústavu, odvolací súd má za to, že pre rozhodovanie súdu prvej inštancie je

rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozhodnutia. Čo sa týka zdravotného stavu, tento žiadnym spôsobom otec maloletého nepreukazoval v rámci konania pred súdom prvej inštancie. V rámci odvolacieho konania doložil do konania lekársku správu preukazujúcu jeho zdravotné problémy, avšak podľa názoru odvolacieho súdu táto skutočnosť nemá vplyv na jeho príjmy, ktoré deklaroval v rámci konania pred súdom prvej inštancie. Pokiaľ otec upozorňoval na svoj nepriaznivý zdravotný stav, odvolací súd konštatuje, že otec i v čase predchádzajúcej úpravy výživného v súdnom konaní uvádzal zdravotné problémy, avšak z obsahu spisu nevyplýva, že otec dlhodobo nemohol, resp. nemôže kvôli zdravotnému stavu vykonávať žiadnu pracovnú činnosť (čo i len v obmedzenom rozsahu), eventuálne sa jedná o osobu ťažko zdravotne postihnutú, ktorej miera funkčnej poruchy je najmenej 50 % podľa postihnutia zaradeného v prílohe č. 3 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Ani z lekárskej správy, ktorú predložil otec maloletého v rámci odvolacieho konania, nie je možné vyvodiť, že by zdravotný stav absolútne otca diskvalifikoval z možnosti dosahovať príjem z pracovnej činnosti. Odvolací súd poukazuje na princíp potenciality príjmov, ktorý výrazne ochraňuje záujmy oprávneného dieťaťa z dôvodu, aby v rámci majetkových vzťahov odvodených od príslušných osobných rodinnoprávných vzťahov boli uspokojené potreby subjektov týchto vzťahov, a teda siaha až do tej miery, že umožňuje hodnotiť nielen jeho životné okolnosti a pomery, ktoré sú reálne dané, ale aj tie, ktoré by za určitých podmienok mohli existovať. Podľa názoru odvolacieho súdu je v objektívnych možnostiach a schopnostiach otca (pri využití jeho pracovného potenciálu) získať príjem, z ktorého by si mohol plniť vyživovaciu povinnosť v zmysle príslušných ustanovení zákona o rodine, pričom na strane otca neboli preukázané okolnosti, ktoré by mu bránili zamestnať sa a zabezpečiť si stabilný príjem, než aký má ako otec na rodičovskej dovolenke s prihliadnutím na jeho zdravotný stav.

17. V prípade, že zhoršený zdravotný stav otca bude viesť k jeho invalidite, k nemožnosti alebo neschopnosti nájsť si vhodné zamestnanie a tento stav bude dlhotrvajúci, je na otcovi, aby si podal návrh na prípadné zníženie výživného z dôvodu dlhotrvajúcej zmeny pomerov. Odvolací súd zdôrazňuje, že je povinnosťou oboch rodičov venovať všetky sily k dôslednému zabezpečeniu výživy maloletých detí, ktoré sú v plnej miere odkázané výživou na svojich rodičov, keďže nie sú schopné samé sa živiť. Súdom prvej inštancie správne zvýšená vyživovacia povinnosť otca k maloletému, rešpektujúc zákonné kritériá rozhodujúce pre stanovenie rozsahu vyživovacej povinnosti súdom prvej inštancie zvýšené bežné výživné pre maloleté dieťa zo sumy 200 eur na sumu 240 eur mesačne vzhľadom na vek, aktuálne životné náklady a tendenciu zvyšovania životných nákladov v budúcnosti primerane zodpovedá polovici výdavkov maloletého dieťaťa a potencionálnemu príjmu otca 1 200 eur mesačne. Odvolací súd posúdením všetkých relevantných skutočností dospel k záveru, že zvýšenie výživného súdom prvej inštancie je vzhľadom na citované zákonné ustanovenia v odôvodnení preskúmaného rozsudku a z nich vyplývajúce zásady primerané a korešpondujúce skutkovému stavu zistenému súdom prvej inštancie. Určené výživné zohľadňuje iba časť, polovicu nevyhnutných potrieb maloletého a je nepochybné, že práve matka dopĺňa zdroj výživy maloletého na hranicu prospešnú a nevyhnutnú pre jeho všestranný rozvoj, čo fakticky znamená, že podiel matky na výživnom nie, že je porovnateľný s podielom otca, ale ho prevyšuje, pretože sa o maloleté dieťa stará osobne a dobrovoľne si voči nemu plní vyživovaciu povinnosť viac ako v rozsahu zodpovedajúcom jej príjmu. Odvolací súd považuje súdom zvýšené bežné výživné pre maloletého E. od otca spolu s výživným a osobnou starostlivosťou od matky za postačujúce pre pokrytie aktuálnych potrieb maloletého dieťaťa a jeho záujmov.

18. Ďalšie odvolacie argumenty odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné bez potreby sa s nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné relevantné argumenty účastníkov konania (napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a pod.). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov, nespôsobilú ovplyvniť výšku výživného, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

19. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 52 CMP, keď nezistil dôvody na aplikovanie žiadneho iného ustanovenia o trovách konania.

20. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).